

Magdalena Sokołowska

KRYMINALISTYCZNE ASPEKTY DOKONYWANIA PRZEMYTU NARKOTYKÓW PRZEZ GRANICE RP

Produkcja narkotyków oraz handel nimi towarzyszą człowiekowi od lat. Początkowo środki odurzające posiadały tylko wybrane grupy w społeczeństwie, takie jak szamani, wojowie, jednak wraz z rozwojem kupiectwa narkotyki zaczęły przenikać w głąb kontynentów i stanowić pożądany przedmiot handlu. W XIX wieku handel środkami odurzającymi doprowadził nawet do konfliktów zbrojnych, czego przykładem mogą być wojny opiumowe w Chinach. Wraz z upływem czasu handel narkotykami, narkomania i patologie związane z zażywaniem środków odurzających pogłębiały się. Szczególnie intensywny rozwój chemii, biologii i farmaceutyki w XX wieku przyczynił się do wynalezienia amfetaminy i heroiny, a narkotyki pochodzenia roślinnego stały się bardzo popularne (opium, marihuana) wśród młodych ludzi.¹ Dla opinii międzynarodowej i ustawodawcy krajowego stało się jasne, iż narkomania urosła do najważniejszych problemów współczesnego świata. Ponadto zaczęła wzrastać przestępczość narkotykowa (handel narkotykami, ich przemyt). Okazało się, iż ta problematyka zaczyna przerastać władze państwowe, organy ścigania, społeczność, że brakuje odpowiednich narzędzi, a w szczególności konkretnych rozwiązań prawnych. Stąd ONZ podjęła próbę uregulowania problematyki zwalczania nielegalnego przewozu środków odurzających i substancji psychotropowych przez granice państwowe.

Traktują o tym trzy konwencje. Jednolita konwencja o środkach odurzających podpisana 30.03.1961 r. w Nowym Jorku, konwencja o substancjach psychotropowych z 21.02.1971 r. podpisana w Wiedniu i Konwencja Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 20.12.1988 r. sporządzona w Wiedniu.

Konwencja nowojorska² weszła w życie 13.12.1964 r., a Polska ratyfikowała ją 21.12.1965 r. Ważną treść konwencji stanowi słowniczek pojęć zawarty w art. 1, w którym zdefiniowany zostaje np. *nielegalny obrót, wywóz, przywóz, wyrób*

¹ <http://pl.wikipedia.org/wiki/Narkomania>.

² Dz.U. z 1966r. Nr 45, poz. 277.

narkotyków, ponadto art. 2 określa substancje objęte kontrolą (stworzono cztery wykazy, gdzie wymieniono katalog środków, do których zastosowanie ma konwencja). Protokół genewski z 25.03.1972 r. zmieniający konwencję dodał kolejne artykuły traktujące o walce z nielegalnym obrotem narkotykami (art. 35), postanowieniach karnych (art. 36), zajęciach i konfiskacie (art. 37).

Kolejna konwencja z 1971³ roku zmieniła katalog środków (Wykaz I-IV), poszczególne definicje wywozu, przywozu, określiła zasady handlu międzynarodowego substancji będących w Wykazach I-III oraz dała promesę stronom do przewozu międzynarodowego substancji (Wykaz II-IV) do osobistego użytku.

Wraz z rozwojem narkomanii, procederu przemytu i pojawiających się na rynku coraz to nowych środków narkotycznych środowisko międzynarodowe podpisało 20.12.1988 r. w Wiedniu Konwencję Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi.⁴ Po raz pierwszy ustawodawca rozdziela w niej środki odurzające od substancji psychotropowych, definiuje pojęcie państwa tranzytowego, wyodrębnia grupę prekursorów. W odniesieniu do przestępstw i wymierzania za nie kar wyszczególniono szereg okoliczności, które należało uznać za obciążające (art. 3 ust. 5 konwencji wiedeńskiej). Niniejsza konwencja nie zmienia dwóch wcześniejszych aktów prawnych. Można zatem powiedzieć, iż w chwili obecnej obowiązują trzy wymienione konwencje stanowiąc uregulowania prawne nielegalnego obrotu narkotykami.

Na gruncie polskim rozwiązania prawne dotyczące przemytu środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów, mlecza i słomy makowej od 29 lipca 2005 roku reguluje ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii⁵, która weszła w życie 4 października 2005 roku. Zmieniła ona przepisy z 1997 r., ponieważ trzeba było je dopasować do porządku prawnego Unii Europejskiej oraz wypełnić luki w już istniejących rozwiązaniach.

Rozdział 7 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zatytułowany „Przepisy karne” przedstawia rozwiązania ustawodawcy odnośnie do penalizacji procederu, jakim jest przemyt narkotyków. I tak art. 55 brzmi następująco:

- art. 55 ust. 1 *Kto, wbrew przepisom ustawy, dokonuje przywozu, wywozu, wewnątrzspółnotowego nabycia, wewnątrzspółnotowej dostawy lub przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.*
- art. 55 ust. 2 *W przypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.*

³ Dz.U. z 1976 r. Nr 31, poz. 180.

⁴ Dz.U. z 1995 r. Nr 15, poz. 69.

⁵ Dz.U. z 2005 r. Nr 17, poz. 1485.

- art. 55 ust. 3 *Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.*

Głównym przedmiotem ochrony jest życie i zdrowie człowieka, a ponadto w przypadku czynu z art. 55 dodatkowym przedmiotem ochrony jest zabezpieczenie kraju przed nielegalnym wprowadzeniem na jego terytorium środków odurzających, substancji psychotropowych, słomy makowej.

Przestępstwo to można popełnić tylko przez działanie, a zachowanie sprawy to wywóz, przywóz, przewóz środków narkotycznych. Jest ono niezależne od skutku, jednak musi zaistnieć związek przyczynowy pomiędzy działaniem sprawy a przemieszczaniem się wymienionych substancji przez granicę państwową.

Podmiot przestępstwa jest powszechny, sprawcą może być każdy człowiek. Można popełnić je tylko z winy umyślnej zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Jedynie czyn określony w ustępie 3 wymaga zamiaru bezpośredniego w formie kierunkowej, ponieważ sprawca działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej i do popełnienia tego przestępstwa wyraźnie jest potrzebne nastawienie sprawcy, owo „chcenie” popełnienia tego czynu.

Kolejny przepis dotyczący tematu przemytu narkotyków brzmi następująco:

- art. 57 ust. 1 *Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w artykule 55 ust. 1 (...) podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.*
- art. 57 ust. 2 *Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 55 ust. 3 (...) podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.*

Polski ustawodawca tym przepisem wprowadził karalność przygotowania do przestępstwa z art. 55. Celem tego przepisu jest zwiększenie efektywności ścigania, poprzez karalność czynności przygotowujących grunt dla popełnienia czynu z art. 55.

Przez przygotowanie, według orzecznictwa i literatury⁶, należy rozumieć zawarcie porozumienia z drugą osobą, przygotowanie planu działania, zdobycie odpowiedniego sprzętu i narzędzi itp. Przy przestępstwie z art. 57 należy wspomnieć, iż może być ono popełnione tylko z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim.

W rozdziale 7 ww. ustawy jest jeszcze jeden przepis dotyczący omawianego tematu, a jest nim art. 61 w brzmieniu:

- art. 61 *Kto, wbrew przepisom ustawy, rozporządzenia 273/2004 lub rozporządzenia 111/2005, w celu niedozwolonego wytworzenia środka odurzającego lub substancji psychotropowej, wytwarza, przetwarza, przerabia,*

⁶ A. Marek, *Prawo karne*, Warszawa 2001, wyd. C.H. BECK, s. 201-203.

dokonyje przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy, przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa, nabywa, posiada, przechowuje lub wprowadza do obrotu prekursorsy, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.

Przepis ten jest analogiczny do art. 55 z tą różnicą, że dotyczy prekursorów.

W Polsce rozmiary narkomanii rozszerzają się nie tylko ze względu na coraz szerszy krąg zażywających narkotyki, ale również z powodu dużej liczby osób trudniących się produkcją i przemytem. Pomimo iż nasz kraj, w istotny sposób, nie liczy się na międzynarodowym rynku zbytu klasycznych narkotyków, to i tak przestępczość narkotykowa ciągle wzrasta. Generalnie terytorium Polski wykorzystywane jest do tranzytowego przewozu narkotyków z Azji do państw Europy Zachodniej. Ponadto wielu obywateli polskich pracuje jako kurierzy, dokonując przemytu. Przykładowo w roku 1996 zatrzymano 89 obywateli RP podczas próby przemytu, w roku 1997 już 153 osoby⁷, a w roku 2002 liczba ta wynosiła około 20 tysięcy. Osoby trudniące się przemytem to przede wszystkim ludzie młodzi (licealiści, studenci, bezrobotni absolwenci), którzy liczą na szybki zysk⁸, są werbowani dlatego, że nie wzbudzają podejrzeń, a w razie wpadki łatwiej znajdą wyjście z sytuacji.

Grupy przestępcze są zainteresowane Polską, ponieważ należy ona do układu Schengen (otwarcie granic), ma centralne położenie geograficzne, stosunkowo liberalne prawo karne, a służbom celnym brakuje odpowiedniego przeszkolenia i sprzętu do wykrywania i zwalczania tego przemytu. Dzięki tym cechom Polska stała się dogodnym dla grup przestępczych krajem tranzytowym dla środków odurzających i substancji psychotropowych⁹. Należy się spodziewać, że przestępczość ta nie zmaleje, a raczej będzie systematycznie wzrastać. Do naszych organów ścigania należy zatem wzmoczone działanie poprzez ściganie i współpracę z innymi instytucjami międzynarodowymi zajmującymi się priorytetowo ściganie tej kategorii przestępstw.

Aby ułatwić zwalczanie przemytu, organy działające na arenie międzynarodowej utworzyły międzynarodowe systemy informacyjne, a należą do nich: BALKAN-INFO, CARGO-INFO, MAR-INFO, CEN, KRAJOWE CENTRUM INFORMACJI KRYMINALNEJ. Są to systemy, które w szerokim zakresie pozwalają na walkę z przestępczością narkotykową.

BALKAN-INFO Road to międzynarodowy system informacyjny Światowej Organizacji Celnej, który ma na celu kontrolować przemyt narkotyków tzw. szlakiem bałkańskim do Europy Zachodniej (głównie heroiny, opium i konopii)

⁷ B. Ślusarczyk, *Narkomania i przestępczość jej towarzysząca w Polsce w latach 1985-1990*, Przegląd Policyjny, 1992, nr 2 (26)- 3 (27), s. 154-155.

⁸ V. Krasowska, *Kurierzy białej śmierci*, Wprost, 2002, nr 45, s. 24.

⁹ B. Hołyst, *Kryminalistyka*, wyd. XI zmienione, Lexis Nexis, Warszawa 2007.

w ruchu samochodowym (samochody osobowe i ciężarowe). BALKAN-INFO Air interesuje się przemytem heroiny w pasażerskim ruchu powietrznym, który ma powiązanie ze szlakiem bałkańskim. Do systemu BALKAN-INFO należą 32 państwa, w tym Polska.

CARGO-INFO zajmuje się kontrolą przemytu narkotyków w ruchu powietrznym (przesyłki towarowe i ekspresowe), uczestniczą w nim 34 kraje, w tym Polska.

MAR-INFO z kolei jest międzynarodowym systemem śledczym (informacyjnym), który kontroluje przemyt narkotyków drogą morską. Dzieli się na trzy podsystemy:

Mar-Info Nord, który obejmuje swoim zasięgiem obszar morza Północnego, morze Bałtyckie, północny Atlantyk; **Mar-Info Sud**, który obejmuje południowy Atlantyk, morze Śródziemne oraz **Yacht-Info** zajmujący się ruchem morskim niehandlowym (również z podziałem na Nord i Sud). Polska uczestniczy w systemie Mar-Info Nord. Celem współpracy państw w tego typu systemach jest zarówno wymiana informacji i wiadomości pomiędzy organizacjami celnymi, jak i stosowanie różnych środków operacyjnych.

CEN to system oparty na Internecie, rozpoczął pracę w lipcu 2000 roku (**Customs Enforcement Network**) i gromadzi informacje o ujawnionym przemyśle i sposobie jego dokonania. Głównym celem systemu jest udostępnianie wszystkim członkom Światowej Organizacji Celnej (WCO) informacji o ujawnieniu przestępstwa już kilka godzin po jego dokonaniu.

Koordynatorzy CEN kwartalnie umieszczają w systemie kilkanaście tysięcy nowych informacji.

Krajowe Centrum Informacji Kryminalnej to polska baza danych prowadzona przez Komendę Główną Policji, gdzie zamieszczone są informacje o przestępstwach i wykroczeniach popełnionych na terenie Polski.

Skupiając się na kryminalistycznych aspektach dokonywania przemytu narkotyków należy poruszyć kilka kwestii. Jedną z kluczowych jest przyjęcie właściwej taktyki kontroli, w tym umiejętność wytypowania potencjalnego sprawcy. Drugą kwestią jest umiejętne poszukiwanie narkotyków w przypadku osób czy środków transportu.

TYPOWANIE POTENCJALNEGO SPRAWCY

Typowanie potencjalnego sprawcy odbywa się poprzez zwrócenie szczególnej uwagi na wiek osoby, która podróżuje (typowane są młode osoby, samotnie powracające z egzotycznej podróży). Ponadto zwraca się uwagę, czy bilet został wykupiony za gotówkę, ponieważ obecnie prawie wszystkie transakcje kupna - sprzedaży biletów lotniczych obsługuje się przez Internet, dokonując przelewu. Jeśli trasa podróży jest nielogiczna, występowało nienaturalnie dużo przesiadek, a państwo, z którego wyjechał podróżujący, należy do obszaru o tzw.

podwyższonym ryzyku, stanowi to dla funkcjonariusza wskazówkę, że osoba może przemycać narkotyki. Kolejną cechą, na którą zwraca uwagę funkcjonariusz jest *body language* podróżującego, czyli jak wygląda i się zachowuje, czy poci się nadmiernie, wykonuje nerwowe ruchy, rozgląda się, czy w jego bagażu podręcznym znajdują się środki farmakologiczne, takie jak: leki spowalniające trawienie, leki przeczyszczające, przeciwbólowe, czy bagaż nie jest zbyt mały w porównaniu do odbywanej podróży.

TYPOWANIE PRZESYŁEK DO KONTROLI

Z wielu milionów przesyłek, ton przesyłanego każdego dnia towaru ciężko jest wybrać tę jedną przesyłkę do kontroli. Typowany jest przede wszystkim towar pochodzący z obszaru o tzw. podwyższonym ryzyku, jeśli jest zapakowany w nietypowe opakowanie i jest on mało atrakcyjny do dalszej sprzedaży. Zwraca się również uwagę na przesyłki, gdzie zastosowano nietypowy środek transportu dla danego towaru, koszt transportu przewyższa wartość towaru, odbiorca ma siedzibę w mieszkaniu, a nadawca posiada adres skrytki pocztowej.

TYPOWANIE ŚRODKÓW TRANSPORTU DO KONTROLI

Przy typowaniu środków transportu do kontroli wykorzystuje się podobną taktykę jak przy typowaniu osób. Wybiera się te środki transportu, których trasa podróży jest nielogiczna, przejeżdżały one przez kraj o tzw. podwyższonym ryzyku bądź kraj rejestracji środka transportu należy do obszaru o podwyższonym ryzyku. Jeśli środek transportu nie jest własnością osoby podróżującej (szczególnie przy samochodach osobowych), dokumenty samochodu czy numery identyfikacyjne środka transportu są sfałszowane, a współpodróżujący to obywatele różnych państw, wówczas taki środek transportu kieruje się do kontroli szczegółowej, ponieważ istnieje duże ryzyko, iż mogą być przemycane narkotyki. Zgodnie z typowaniem osób bierze się również pod uwagę zachowanie kierowcy. Ponadto zwraca się uwagę, czy w samochodzie panuje „zaplanowany” bałagan, czy są widoczne jakieś zmiany konstrukcyjne samochodu bądź jest zbyt mało bagaży, biorąc pod uwagę cel podróży.

Po wytypowaniu potencjalnego sprawcy przemytu, środka transportu należy przeanalizować, jak i gdzie szukać ukrytych narkotyków. Każda grupa przestępcza, kurier, przemytnik ma swoje sposoby i charakterystyczne miejsca ukrycia narkotyków. Są one różne ze względu na rodzaj narkotyków, możliwości przemytnika czy środek transportu.

I tak metoda PRZEMYTU „OSOBOWEGO”, tzn. dokonywanego przez osobę, zależy od rodzaju narkotyku, środka transportu, ilości przemycanego towaru i możliwości technicznych sprawcy. Najbardziej klasyczną metodą wykorzystywaną obecnie jest **metoda wewnątrzustrojowa**. Polega ona na połykaniu

przez sprawcę specjalnie przygotowanych kapsułek z narkotykami. Najczęściej przemyca się w ten sposób kokainę (ze względu na fakt, iż nawet jej niewielkie ilości mają dużą wartość rynkową). Jest to ulubiona metoda kurierów przewożących kokainę z Ameryki Południowej czy heroinę z Pakistanu, Indii i Tajlandii. Kapsułki mają kształt walca o długości około 5 centymetrów, średnicy 2,5 centymetra, a jej średnia waga to około 10-11 gram. Kapsułka to nic innego jak sprasowany proszek, owinięty w nieprzepuszczalny materiał (z reguły wykorzystywana do tego jest prezerwatywa lub gumowe rękawiczki). Jednorazowy przemyt to połknięcie od 30 do 120 sztuk takich kapsułek. Cechą charakterystyczną jest posiadanie przez przemytnika leków na spowolnienie trawienia i środków przeczyszczających tak, by po przekroczeniu granicy mógł szybko usunąć z organizmu kapsułki. Jednak, aby przekonać się, czy podejrzenia są trafne, należy wykonać prześwietlenie rentgenowskie żołądka. Kolejny sposób umieszczania narkotyków wewnątrz organizmu ludzkiego polega na wykorzystaniu fizjologicznych zagłębień organizmu, tj. pochwa, odbył. Narkotyki przygotowuje się w taki sam sposób, z tym, że kapsułki są znacznie większe.

Metoda ukrywania narkotyków na osobie polega głównie na umieszczeniu, oklejaniu, mocowaniu paczek z narkotykami na ciele kuriera. Technika i sposób zależy jedynie od pomysłowości sprawcy, najbardziej znane sposoby to umieszczanie narkotyków w paskach, pomiędzy podszewką a warstwą zewnętrzną ubrania, w pustych obcasach, szytych specjalnie do tego celu kamizelkach, naramiennikach. Ponadto w majtkach, stanikach, skarpetkach. Również można wykorzystać do tego celu protezy kończyn, opatrunek gipsowy, peruki itp.

Metody ukrywania narkotyków w bagażach przewożonych przez osoby. Klasyką, znaną każdemu z filmów sensacyjnych, jest wykorzystywanie podwójnego dna w walizce, torebce, skrzyni podróźnej. Wizualnie taki bagaż niczym się nie różni od pozostałych poza wagą. Dopiero po wyjęciu zawartości np. torebki okazuje się, iż jej waga jest nieproporcjonalna do materiału, z którego została wykonana. Kolejne miejsce, gdzie ukrywa się narkotyki, to kosmetyki (szampon, krem, balsam, mleczko, tonik itp.). Popularną metodą przemykania narkotyków jest rozpuszczanie (heroiny, kokainy) w cieczach. Z danych chemicznych wynika, iż w 400 ml wody (dwie szklanki wody) można rozpuścić kilogram narkotyku. Jednak woda nie jest za dobrym środkiem, z reguły wykorzystuje się alkohol, ponieważ niweluje on specyficzny zapach narkotyku, przez co jest trudniej to wykryć. W alkoholu stężenie kokainy nie przekracza z reguły 44%. Specyficzny jest wytwarzający się osad na ściankach butelki. Jest on wynikiem różnicy temperatur (temperatura preparowania roztworu inna niż temperatura przechowywania, przemykania) lub zanieczyszczeń jakie zawiera narkotyk oraz pęcherzyki powietrza po wstrząśnięciu butelki (roztwór alkoholu i kokainy ma większą gęstość, substancja jest lepka i oleista). Aby ukryć te widoczne symptomy, przemytnicy najczęściej stosują alkohole nieprzezroczyste (likiery kremowe)

i opakowania puszkowe. Inne przedmioty gdzie ukrywane są narkotyki to skrytki w książkach, w zabawkach, rzeźbach, pucharach, szkatułkach, instrumentach muzycznych.

PRZEMYT W ŚRODKACH TRANSPORTU najczęściej wykorzystuje się przy przemyśle większych ilości narkotyków. Ze względu na budowę i specyfikę różnych środków transportu wykorzystuje się zróżnicowane metody zależne od środka transportu.

Samochody osobowe i ciężarowe - dogodne do przemytu, ponieważ można wykorzystać praktycznie wszystkie części konstrukcyjne (fotele, karoseria, zbiornik paliwa, koło zapasowe, deska rozdzielcza) i łatwo dokonać przeróbek konstrukcyjnych, demontażu itd. Do większych ilości narkotyków idealne są naczepy od samochodów ciężarowych, sprawcy dokonują w nich przeróbek takich jak wspawanie dodatkowych atrap-urządzeń, podwójnych ścian, podłogi, dodatkowych przegród. Ponadto do przemytu wykorzystuje się wieziony towar. Narkotyki ukrywa się w meblach, cementcie, farbách, proszku do prania itp.

Samoloty pasażerskie i turystyczne - cechą charakterystyczną tego środka transportu jest posiadanie wielu skrytek konstrukcyjnych (w luku bagażowym, toalecie, miejscu pracy pilotów), dlatego praktycznie niemożliwe jest zlokalizowanie narkotyków bez dokładnej znajomości budowy samolotu i pomocy wyszkolonego personelu. Niestety, znanym procederem jest udział personelu latającego i naziemnego w przemyśle narkotyków.¹⁰

Statki handlowe i jachty - często wykorzystywane są te środki transportu ze względu na to, że rzadko się je kontroluje, a jeśli kontroluje, to tylko selektywnie i na podstawie informacji uzyskanych od funkcjonariuszy operacyjnych. Skrytki, ze względu na budowę statków, są liczne i dlatego nie jest trudno ukryć paczki z narkotykami. Często ładunek mocowany jest do zewnętrznej strony kadłuba pod powierzchnią wody.

Pociągi międzynarodowe - tutaj przemytnicy mają duże pole do popisu, najczęściej wykorzystuje się skrytki konstrukcyjne, opakowane narkotyki chowa się w sufitych toalet, korytarzy i przedziałów. Żaden z przemytników nie siedzi blisko swojej skrytki, najczęściej w innym przedziale, a nawet wagonie. To daje im całkowitą anonimowość w razie wpadki. W pociągach towarowych narkotyki z reguły ukrywa się pod przewożonym węglem, zbożem, drzewem, cementem.

¹⁰ <http://krynica.naszemiasto.pl/wydarzenia/540919.html> W roku 2005 Stanisław G. -M. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego na polecenie Prokuratury Apelacyjnej w Krakowie w związku ze sprawą przemytu narkotyków. Był on podejrzany o przemyt narkotyków z USA do Polski oraz przemyt 3 kg kokainy o wartości 100 tysięcy dolarów. Podejrzani są również pracownicy LOT-u (polskiego przewoźnika), którzy pomagali mu w tym procederze.

PRZEMYT W PRZESYŁKACH HANDLOWYCH I POCZTOWYCH

Istnienie i częste korzystanie z danych systemu Cargo-Info jest dowodem na to, iż przesyłki towarowe służą do masowego przewozu narkotyków. Ze względu na fakt, iż wiele ton towarów krąży po świecie, nie ma możliwości regularnie kontrolować, co jest w każdej przesyłce. Wiedzą dobrze o tym grupy przestępcze trudniące się przemytem narkotyków i wykorzystują to do swoich celów. Ten środek stwarza dogodne możliwości do przemytu wielu dziesiątek czy setek kilogramów narkotyków. Narkotyki ukrywane są w najróżniejszy sposób, w skrzyniach z podwójnym dnem, w puszkach z konserwami, w narzędziach itp. Ujawnienie następuje z reguły dzięki uzyskanym informacjom oraz poprzez szczegółową analizę dokumentów przewozowych (np. świadectwo pochodzenia z kraju o podwyższonym ryzyku, nieścisłości w fakturach, listach przewozowych itp.). Jeśli chodzi o przemyt w przesyłkach pocztowych, to jest on częsty, ale raczej nie stosują go grupy przestępcze, lecz drobni przemytnicy. Ryzyko jest praktycznie minimalne, adresaci i nadawcy najczęściej posługują się fałszywymi nazwiskami, a także korzystają ze skrytek pocztowych.

Z najnowszych statystyk Straży Granicznej wynika, iż przemyt narkotyków przez granice RP kwitnie. Według danych z ostatnich trzech kwartałów 2008 roku (styczeń-wrzesień), pochodzących ze strony głównej Straży Granicznej okazuje się, że skonfiskowano narkotyki o rynkowej wartości przekraczające 3 680 000 złotych. Dla porównania kwota zatrzymanych narkotyków w roku 2007 (również przez 9 miesięcy) wynosiła 1 957 712 zł. Statystycznie najczęściej ujawniono marihuany (122, 92 kg) i heroiny (6,72 kg)¹¹.

Wniosek nasuwa się jeden, przemyt narkotyków to proceder, którym zajmować się będą grupy przestępcze, regularni przemytnicy, kurierzy liczący na łatwy, szybki i dobry zysk. Tylko od organów ścigania, takich jak: Straż Graniczna, Policja, urzędy celne, CBS i inne, zależy, na jaką skalę będzie się ta działalność w Polsce rozszerzać. Czy przestępcy będą mogli bezkarnie korzystać z otwartych granic, czy ustawodawca zadba, by prawo nie było łagodne, a organy ścigania będą pozostawały w ścisłej współpracy, by jak najszybciej przechwytywać towary pochodzące z nielegalnego przemytu narkotyków.

¹¹ www.strazgraniczna.pl